

РЕШЕНИЕ

№ 7380

гр. София, 11.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 37 СЪСТАВ, в публично заседание на
шести март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ДИМИТРИНКА ИВ. К.-
МЛАДЕНОВА**

при участието на секретаря **РУМЯНА П. СТОЯНОВА**
като разгледа докладваното от **ДИМИТРИНКА ИВ. К.-МЛАДЕНОВА**
Гражданско дело № 20231110107267 по описа за 2023 година

Производството е по Глава втора от Закона за защита от домашното насилие (ЗЗДН).

Образувано е по молба на Д. Г. К. срещу В. Б. К., нейн съпруг с правна квалификация чл. 2, ал. 1, предл. 1 и 3, във вр. с чл. 3, т. 1 във вр. с чл. 5, ал. 1, във вр. с чл. 8, т. 1 от ЗЗДН. В молбата се твърди, че на 05.02.2023 г. около 19.30 часа в семейното жилище, находящо се в гр. София, ж.к. „Люлин“ бл. 346, вх. 1, ет. 8, ап. 37 след употреба на алкохол ответникът е осъществил пореден акт на домашно насилие по отношение на молителката след като я обиждал, наричайки я „пропаднала“, „курволяк“, „боклук“, отправял заплахи за убийство, като думите му били придружени с размахване на законно притежавания от него пистолет. Повод за скандала било посещение н техен съсед, на който молителката давала о твreme на време пари на заем, защото отскоро останал сирак. Той я потърсил докато била в банята. След като излязла съпругът ѝ започнал да я заплашва, че ще я убие и нея и любовника ѝ, с когото му слагали рога, крещейки „всички ще ви избия“, „няма да ме правите на глупак“, „курва“, „боклук“, „пропаднала“, „ще ти еба майката курволяк“ и размахвайки притежавания от него пистолет. Молителката сочи, че от страх и притеснение не си спомня как е стигнала до стаята си. Цяла нощ не могла да спи от страх, затиснала вратата със стол. След два дни отишла при родителите си, които били възрастни и не искала да ги притеснява, но много се притеснявала да остане в дома си. Молителката твърди, че съпругът ѝ има лошо пиянство, пие всяка вечер и става агресивен, раздразнителен, вика, крещи, заканва се, удрял с юмруци по масата, заяждал се с, псувал я. През уйкендите задължително се напивал и молителката треперела и се притеснявала дали няма да избухне поредния скандал, затова отивала в другата стая докато му мине. В молбата се твърди това състояние продължава много години. Съпругата живеела под стрес и страх, гледала да не закъснява от работа, да не общува с друг мъж, да не говори по телефона вечер. Множество пъти била подлагана на домашно насилие, но мълчала в името на семейството, но вече децата им бил пълнолетни и тя не издържала на ежедневния тормоз. Моли съда да наложи мерки за защита по ЗЗДН. В съдебно заседание се явява лично и заявява, че се страхува за живота си, защото много пъти съпругът и я е заплашвал, че ще я очисти. В процесната вечер съпругът и се разхождал с оръжието в дома им, държал го и го размахвал докато я обигдал и заплашвал. Моли за налагане на адекватни

мерки за защита срещу съпруга й. Претендира разноски.

Ответникът оспорва твърденията на молителката. Твърди, че е бивш служител на МВР и към настоящия момент работи като шофьор на училищен автобус и не употребява алкохол, дори многократно е проверяван на работното си място. В същото време заявява, че в действителност употребявал алкохол в домашни условия, но само по повод и без да се напива. Твърди, че преди време съпругата му имала връзка със свой колега, но той решил да остане с нея заради двете им деца. Ответникът потвърждава, че на 05.02.2023г. вечер в дома им е имало битов скандал между страните, провокиран изцяло от съпругата. Поводът бил, че въпреки многократните настоявания от страна на ответника да престане да дава пари назаем на техния съсед, съпругата му продължавала да го насърчава да идва в дома им и да иска пари, които след това не връщала. Според ответника провокацията се състояла в това, че с това свое поведение съпругата му демонстрирала грубо и унижително незачитане на мнението му. Това нейно поведение провокирало ответника да използва по отношение на нея думи и изрази, квалифицирани в обществото като псувня, но той не е искал да я обижда, отрича да я е заплашвал. В отговора ответникът твърди, че по време на семейния скандал е държал притежавания от него пистолет извън касата, на не го е вадил от кобура и насочвал към съпругата си. Отрича да е отправял заплахи за убийство. Дори след скандала се почувствал обиден и се оттеглил разплакан в стаята си. Твърди се още, че близо до семейния им дом живее големият им син и ако съпругата му наистина се е почувствала заплашена е можела да потърси помощта му, а не да замине след два дни при родителите си. След получаване на заповедта за защита е продал по съответния ред притежавания от него пистолет, за което представя договор от 21.02.2023г. По изложените съображения намира молбата за защита за неоснователна и моли за оставянето и без уважение. Претендира разноски и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение от молителката. Редовно призован се явява и взема становище по молбата за защита, като твърди, че сезирането на съда е израз на отмъстителност от страна на съпругата му за съществуващи между тях семейни противоречия, а не искане за защита от домашно насилие.

Съдът, след като обсъди относимите доводи и доказателства по делото, намира за установено следното:

С оглед липсата на спор съдът е приел за безспорно и ненуждаещо се от доказване обстоятелството, че молителката Д. Г. К. и ответникът В. Б. К. са съпрузи. Двамата обитавали семейното им жилище, находящо се в гр.София, ж.к. Люлин, бл. 346, вх. 1, ет. 8 ап. 37.

В молбата си от 10.02.2023г. молителката Д. Г. К. твърди, че на 05.02.2023 г. около 19.30 часа в семейното жилище, след употреба на голямо количество алкохол ответникът е осъществил пореден акт на домашно насилие като я обиждал, наричайки я „пропаднала“, „курволяк“, „боклук“, отправял заплахи за убийство, като думите му били придружени с размахване на законно притежавания от него пистолет. Повод за скандала било посещение на техния съсед, на който молителката давала от време на време пари на заем, защото отскоро останал сирак, но които той винаги връщал. Той я потърсил докато била в банята. След като излязла съпругът ѝ започнал да я заплашва, че ще я убие и нея и любовника ѝ, с когото му слагали рога, крещейки „всички ще ви избия“, „няма да ме правите на глупак“, „курва“, „боклук“, „пропаднала“, „ще ти еба майката курволяк“, размахвайки притежавания от него пистолет.

По делото са събрани гласни доказателства чрез разпита на свидетелката Ивалина Недкова Стоянова, колежка на молителката. Свидетелката разказва, че познава молителката от 2000 г. от когато работели заедно в Национална компания Железопътна инфраструктура като счетоводителки, към настоящия момент молителката била ръководител на свидетеля. Въпреки това обстоятелство съдът кредитира показанията на свидетелката като точни, последователни, пресъздаващи лични впечатления, дадени под страх от наказателна отговорност, без да кредитира показанията в частта, в която се правят оценки за ответника и са плод на субективното отношение към него. Свидетелката разказва, че в понеделник

отивайки на работа забелязала, че молителката била разстроена и със зачервени очи все едно била плакала. Тя ѝ разказала, че в неделя имало семеен скандал в дома ѝ по повод на съседско момче, на което давала пари назаем. Той я търсил докато била в банята. След повторното му посещение съпругът ѝ започнал да крещи, да я обижда и заплашва, извадил и пистолет. Молителката разказала, че съпругът ѝ я заплашвал и ходел с пистолета из коридора, тя се изплашила и не спала цяла нощ, дори сложила стол зад вратата от страх. Съпругът докато се карали извадил пистолета изпод леглото и го прехвърлял от едната страна на масата на другата, демонстрирайки с него. Молителката споделила, че съпругът не посегнал да я бие, но през цялото време я обиждал и заплашвал, казвал ѝ «курволяк». Молителката била много изплашена и това наложило да се премести при родителите си.

По делото е приложено писмо от 09 РУ на СДВР от 02.03.2023г., с което информира съда, че ответникът е В. К. е имал издадено разрешение № 20160256768/14.10.2021г. (валидно до 13.10.2026г.) за носене, съхранение и употреба на притежавано от него късоцевно огнестрелно оръжие: пистолет марка «АП», кал. 7,65 мм с фабричен № ЕЕ7557. След издаване на заповедта за защита ответникът е поканен от служителите на група «КОС» на 09 РУ на СДВР където с протокол № 426600374/14.02.2023. е прието за съхранение описаното оръжие. Процедурата по отнемане е прекратена след като ответникът К. сам е продал оръжието с приложен към писмото договор за покупко-продажба № 00917/2023г.

Въз основа на така установените факти съдът намира следното от правна страна:

Молбата, инициирала производството пред настоящия състав е подадена от лице, което твърди, че е пострадало от домашно насилие, извършено от лице в хипотезата на чл. 3, т.1 ЗЗДН и в рамките на преклузивния срок, визиран в нормата на чл. 10, ал. 1 от ЗЗДН. Искането надлежно ангажира компетентността на сезирания съд, с оглед разпоредбата на чл. 7 ЗЗДН и удовлетворява изискванията за редовност и срочност на същата по смисъла на чл. 9 и чл. 10, ал. 1 от ЗЗДН. Представена е изискуемата декларация по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН.

Ето защо производството се явява допустимо и съдът дължи произнасяне по съществото на спора.

Съобразно легалната дефиниция на чл. 2, ал. 1 ЗЗДН, всеки акт на физическо, емоционално и психическо насилие спрямо лицата по чл. 3 ЗЗДН представлява такъв на домашно насилие. Съгласно чл. 2, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗДН домашно насилие е всеки акт на физическо, сексуално, психическо, емоционално или икономическо насилие, както и опитът за такова насилие, принудително ограничаване на личния живот, личната свобода и личните права, извършени спрямо лица, които се намират в родствена връзка, които са били в семейна връзка или във фактическо съпругеско съжителство. В закона липсва легална дефиниция на понятията "психическо и емоционално насилие", но наложеното в практиката разбиране е, че се касае за засягането на психологическата неприкосновеност на дадено лице чрез принуда или заплахи, вербално насилие, тормоз, сплашване, постоянно критикуване, засрамване, порицаване, използване на обидни имена и епитети. То може да доведе до намаляване самочувствието на жертвата на насилието и до засягане на нейното достойнство, да предизвика у нея уплаха, тревожност, стрес, и др. неприятни изживявания, накръняващи психологическото добруване, чиито аспекти са гарантирани и от чл. 3 от ЕКЗПЧОС, провъзгласяващ правото на защита от унизително и нечовешко третиране. Преценката за наличие на психическо и емоционално насилие е винаги конкретна и следва да бъде извършена не само с оглед на индивидуално сочен от молителя акт, взет изолирано, а след съобразяване на сложените между страните взаимоотношения във времето.

Според установената практика на съдилищата декларацията по чл. 9 ЗЗДН се ползва с доказателствена сила и е изцяло обвързваща съда, само и единствено при липса на представени по делото гласни и писмени доказателства. При наличието на ангажирани други доказателства по делата, съдът е длъжен да възприема изложените в декларацията твърдения единствено след анализ на всички събрани по делото доказателства в тяхната съвкупност.

При това положение, за да се проведе успешно доказване на изрично оспорените твърдения за осъществено спрямо молителката домашно насилие, същата следва да установи при условията на пълно и главно доказване, че чрез действията си ответникът чрез действия и/или думи е осъществил действия попадащи в приложното поле на чл. 2 ЗЗДН. Съответно, върху ответника е ангажираните на доказателства, оборващи или внасящи съмнение в изложеното в декларацията или представените от молителя доказателства.

В настоящия случай съдът приема за изцяло доказани твърденията на молителката, че ответникът е извършил спрямо нея процесните актове на домашно насилие на 05.02.2023г. Изложеното в молбата се подкрепя както от писмените доказателства, така и от отговора на ответника, който потвърждава, че на процесната дата между страните е имало битов скандал, по повод посещение на съсед, при който съпругът е използвал груби и непристойни изрази по отношение на своята съпруга. Ответникът потвърждава в писмения отговор, че по време на скандала законно притежавания от него пистолет е бил изваден в помещението, в което са се намирали. Това негово действие е в нарушение на законовите изисквания за съхранение на оръжие, което е трябвало да бъде в каса, предназначена за това. Твърденията, че съпругата му го е провокирала с поведението си е не е основателен довод, защото наличието на противоречия между съпрузите не оправдава използване на оръжие в битов скандал с цел налагане на собственото мнение. В изявленията на ответника са признания, че действително е извършил твърдението актове на психическо насилие, като дори и след издадената заповед за защита той не осъзнава, че с това свое действие е нанесъл на съпругата си психически тормоз, който е предизвикал у нея основателен страх за живота и здравето ѝ. Доводите, че ако се е почувствала засегната е можежело да отиде при сина си още същата вечер са несъстоятелни, защото явно молителката не иска да замесва в семейните си проблеми порасналите си деца, като по този начин пази и достойнството на ответника. Изявленията на ответника се потвърждават напълно от свидетелката Стоянова, чиито показания напълно кореспондират на твърденията на двете страни. Обстоятелството, че свидетелката е в отношение на субординация в работата с молителката не намалява доказателствената стойност на показанията ѝ, защото двете са колежки и приятелки от повече от двадесет години.

От събраните по делото доказателства несъмнено се установи, че от действията на ответника молителката е претърпяла психическо и емоционално домашно насилие по смисъла на чл. 2, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗДН. Опора за този извод е съвкупната преценка на доказателствата, част от които макар и да са косвени, съобразявайки правилата на логическото мислене, заедно с признанието на неизгоден за ответника факт (за пребиваването му на мястото и във време, и за извършване на твърдените актове, описани в молбата за защита), както и със свидетелските показания на свидетел, водят до извод за извършване на процесното деяние от ответника на посочените от молителката дата и място.

Защитната теза на ответника не опровергава извода на съда за авторството на акта на домашно насилие на В. К.. В отвора той твърди, че съпругата му е имала връзка преди време със свой колега, който той приел, преодолял и продължили заедно в името на децата. Това обстоятелство е ирелевантно за настоящия спор. Твърдението на ответника, че с поведението си дава пари назаем на съседското момче съпругата му показвала пренебрежително и унизително отношение към него е необосновано. Установи се по делото че молителката работи отговорна и най-вероятно високоплатена работа на длъжност главен счетоводител в национална компания и нейно право е да разполага със средствата, които получава по трудовото си правоотношение. Налагането на мнение от страна на ответника чрез груби думи, заплахи и използване на оръжие е вид психически тормоз, от който молителката търси защита в настоящото производство. От изложеното следва, че деянието на домашното насилие, извършено от ответника, е доказано с доказателствените средства съгласно приложимите разпоредби на чл. 13, ал. 1 и ал. 2, т. 1 от ЗЗДН

С оглед на гореизложеното, съдът прилага спрямо ответника, като извършител на

психическо и физическо насилие, мерките по чл. 5, ал. 1, т.1 и т.3 от ЗЗДН, чрез които ще се даде защита на молителката Д. Г. К.. Съдът не е обвързан от искането и следва да наложи по своя преценка една или повече защитни мерки (чл. 16, ал. 1 ЗЗДН). Същевременно, неизпълнението на мерките ще доведе до влизането в действие на предвидените в чл. 21, ал. 3 от ЗЗДН последици.

За гарантиране в достатъчна степен интересите на пострадалата, че няма да бъде обект на бъдещо насилие от страна на ответника, и предвид тежестта на актовете на домашно насилие и последиците от тяхното извършване, съдът счита, че мерките за защита по чл. 5, ал. 1, т. 3 от ЗЗДН трябва да бъдат наложени за срок от дванадесет месеца, считано от издаването на заповедта за защита, а неизпълнението на последната ще доведе до прилагането на предвидените в чл. 21, ал. 3 от ЗЗДН последици.

Съгласно чл. 5, ал. 3 от ЗЗДН при уважаване на молбата за защита съдът е длъжен да наложи на извършителя на домашното насилие глоба в размер от 200 до 1000 лева. При определянето на размера на глобата съдът взема предвид тежестта на нарушенията, подбудите за тяхното извършване и другите смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства. Като съобрази естеството на акта на домашно насилие, отличаващ се с особен цинизъм и дързост, обстоятелството, че този психически тормоз продължава много години, както и поведението на ответника по време на настоящото производство, който опитва да обясни действията си с провокация от страна на молителката, съдът налага на ответника глоба в размер от 600 (шестстотин) лева.

При този изход на делото и на основание чл. 11, ал. 2 от ЗЗДН, вр. с чл. 3 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, В. Б. К. се осъжда да заплати по сметка на СРС държавна такса в размер на 25 (двадесет и пет) лева.

Молителката е претендирала заплащане на сторените разноски в размер на 900 лв.. Представен е списък по чл. 80 от СК, копие на договор за правна помощ и съдействие, имащ характера на разписка за извършването им. По изложените съображения претенцията за възлагане на разноските е основателна и следва да се уважи. По делото е направено възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, което съдът намира за неоснователно като взе предвид правната сложност на делото, провеждането на две открити съдебни заседания, при които са събирани доказателства, поради което оставя същото без уважение. По изложените съображения ответникът следва да бъде да заплати на молителя сумата от 900 лв., сторени разноски по делото.

Така мотивиран, *СЪДЪТ*

РЕШИ:

ИЗДАВА ЗАПОВЕД, на основание чл. 15, ал. 2 от ЗЗДН, срещу **В. Б. К., ЕГН *******, с адрес в гр. София, ж.к. „Люлин“, бл. 346, вх. 1, ет. 8, ап. 37 като:

ЗАДЪЛЖАВА В. Б. К., ЕГН *****, с адрес в гр. София, ж.к. „Люлин“, бл. 346, вх. 1, ет. 8, ап. 37, да се въздържа от извършване на домашно насилие по отношение на **Д. Г. К., ЕГН *******, с адрес в гр. София, ж.к. „Люлин“, бл. 346, вх. 1, ет. 8, ап. 37.

ЗАБРАНЯВА на **В. Б. К., ЕГН *******, с адрес в гр. София, ж.к. „Люлин“, бл. 346, вх. 1, ет. 8, ап. 37, на основание чл. 5, ал. 1, т. 3, предл. 1 от ЗЗДН, да приближава **Д. Г. К., ЕГН *******, с адрес в гр. София, ж.к. „Люлин“, бл. 346, вх. 1, ет. 8, ап. 37, на разстояние по-малко от 100 (сто) метра, до жилището ѝ на посочения адрес, местоработата ѝ и местата за социални контакти и отдых за срок от дванадесет месеца, считано от влизане в сила на настоящото решение.

ПРЕДУПРЕЖДАВА В. Б. К., ЕГН *****, с адрес в гр. София, ж.к. „Люлин“, бл. 346, вх. 1, ет. 8, ап. 37, че при неизпълнение на настоящата заповед, на основание чл. 21, ал. 2 от ЗЗДН полицейският орган е длъжен да го задържи и незабавно да уведоми органите на прокуратурата.

НАЛАГА на **В. Б. К., ЕГН *******, с адрес в гр. София, ж.к. „Люлин“, бл. 346, вх. 1, ет. 8, ап. 37, на основание чл. 5, ал. 3 от ЗЗДН, глоба в размер на 600 (шестстотин) лева, платима в полза на държавния бюджет.

ОСЪЖДА В. Б. К., ЕГН *****, с адрес в гр. София, ж.к. „Люлин“, бл. 346, вх. 1, ет. 8, ап. 37 да заплати по сметка на СРС държавна такса в размер на 25 (двадесет и пет) лева, на основание чл. 11, ал. 2 от ЗЗДН, вр. с чл. 3 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК.

ОСЪЖДА В. Б. К., ЕГН *****, с адрес в гр. София, ж.к. „Люлин“, бл. 346, вх. 1, ет. 8, ап. 37 да заплати на **Д. Г. К., ЕГН *******, с адрес в гр. София, ж.к. „Люлин“, бл. 346, вх. 1, ет. 8, ап. 37 на основание члр. 78, ал. 1 ГПК сумата от 900 лв. сторени разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в 7-дневен срок от връчването му на страните, като издадената заповед подлежи на незабавно изпълнение (чл. 20 от ЗЗДН).

Преписи от настоящото решение да се изпратят на полицейските управления по адресите на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____